

Regeringens proposition

1997/98:162

Höjning av Sveriges kvot i Internationella valutafonden, m.m.

Prop.
1997/98:162

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 14 maj 1998

Göran Persson

Erik Åsbrink
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att regeringen bemyndigas att öka den svenska insatsen (kvoten) i Internationella valutafonden med 781,5 miljoner SDR (SDR = särskilda dragningsrätter) från för närvarande 1 614 miljoner SDR till 2 395,5 miljoner SDR (ca 25 300 miljoner kronor). Den föreslagna höjningen är resultatet av en allmän översyn av medlemsländernas insatser.

Vidare föreslås att regeringen bemyndigas att för Sveriges del biträda en ändring av valutafondens stadga. Ändringen avser att möjliggöra en riktad engångstilldelning av särskilda dragningsrätter i syfte att uppnå en jämnare fördelning av dragningsrätter mellan medlemsländerna.

Innehållsförteckning

Prop. 1997/98:162

1	Förslag till riksdagsbeslut.....	3
2	Ärendet och dess beredning.....	4
3	Bakgrund.....	5
4	Höjning av Sveriges kvot i Internationella valutafonden	6
5	Ändring av valutafondens stadga.....	7
Bilaga	Riksbanksfullmäktiges skrivelse om höjning av Sveriges kapitalandel i Internationella valutafonden samt en särskild engångstilldelning av särskilda dragningsrätter.....	9
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 14 maj 1998	27

1 Förslag till riksdagsbeslut

Regeringen föreslår att riksdagen

1. bemyndigar regeringen att öka Sveriges kapitalinsats (kvot) i Internationella valutafonden med 781,5 miljoner SDR till 2 395,5 miljoner SDR (avsnitt 4),
2. bemyndigar Sveriges riksbank att betala nödvändiga insatsbelopp,
3. bemyndigar regeringen att godkänna den föreslagna fjärde ändringen av Internationella valutafondens stadga avseende en extraordinär tilldelning av särskilda dragningsrätter (SDR) (avsnitt 5).

2 Ärendet och dess beredning

Vid Internationella valutafondens (IMF) årsmöte i september/oktober 1997 nåddes en principöverenskommelse om att höja medlemsländernas kapitalinsatser (kvoter) med 45 procent, från 146 miljarder SDR (1 SDR, särskild dragningsrätt, motsvarade 980330 10,56 kronor) till 212 miljarder SDR. För svenskt vidkommande innebär det en höjning av insatsen med 781,5 miljoner SDR (ca 8 300 miljoner kronor). Denna överenskommelse var resultatet av en allmän översyn av medlemsinsatserna som sker vart femte år. Valutafondens styrelse har sedermera godkänt resolutionsförslaget. För att det skall träda i kraft krävs att minst 85 procent av medlemsländerna har lämnat sitt formella godkännande av förslaget. I enlighet med resolutionen skall ett medlemsland ha meddelat valutafonden sitt formella godkännande av förslaget senast den 29 januari 1999.

Vidare antogs i samband med Internationella valutafondens årsmöte i september/oktober 1997 ett resolutionsförslag gällande en ändring av valutafondens stadga i syfte att möjliggöra en särskild engångstilldelning av SDR till samtliga medlemsländer. Engångstilldelningen, vars syfte är att få till stånd en mer rättvis fördelning av särskilda dragningsrätter mellan medlemsländerna, uppgår till 21,4 miljarder SDR. För svensk del medför förslaget att Riksbanken tilldelas 226 631 831 SDR (ca 2 400 miljoner kronor). Detta förslag har godkänts av valutafondens styrelse och har sedan lämnats för formellt godkännande av medlemsländerna. För att resolutionsförslaget skall träda i kraft krävs godkännande av minst 85 procent av medlemmarna.

Riksbanksfullmäktige har i en skrivelse till regeringen den 16 april 1998 (dnr: Fi98/1145) anmält dels frågan om höjning av Sveriges insats i valutafonden inom ramen för den senaste allmänna översynen, dels frågan om en ändring av fondens stadga i syfte att möjliggöra en särskild tilldelning av SDR. Fullmäktiges skrivelse – till vilken är fogad översättningar av fonderdirektionens resolutioner – finns intagen som bilaga till denna proposition.

Ärendet har initierats av Sveriges riksbank. Regeringen har inte ansett det finnas behov av att låta någon annan ha synpunkter på förslaget. Någon särskild remissbehandling av detta ärende har således inte ansetts vara nödvändig.

Internationella valutafonden (IMF) är den centrala samarbetsorganisationen på valutaområdet. Sverige blev medlem i valutafonden år 1951 (prop. 1950:89, BaU 8, rskr.152). En av valutafondens huvuduppgifter är att tillhandahålla finansiellt stöd till medlemsländer med betalningsbalansproblem samt till länder som har behov av omfattande strukturella reformer. Detta stöd finansieras i första hand genom att utnyttja organisationens permanenta resurser, vilka utgörs av medlemsländernas insatser eller kvoter.

Valutafondens stadga (artikel III, 2a) förutsätter att fonden gör en allmän översyn av medlemsländernas kvoter minst vart femte år. Syftet med sådana översyner är dels att anpassa valutafondens resurser till de krav på insatser som ställs på fonden, dels att anpassa de individuella medlemsländernas insatser i valutafonden till ländernas aktuella ekonomiska styrka. Den senaste kvothöjningen ägde rum 1990 (prop. 1990/91:9, bet. 1990/91:FiU3, rskr. 1990/91:36) och var resultatet av den nionde allmänna översynen av medlemsländernas insatser. Vid detta tillfälle höjdes insatserna i valutafonden med 50 procent. Den tionde översynen, som avslutades 1995, resulterade inte i någon ökning av insatserna.

År 1997 avslutades den elfte översynen av kvoterna. Den utmynnade i ett förslag om en ökning av valutafondens resurser med 45 procent. Resultatet av översynen har tillställts medlemsländerna för godkännande.

Inom valutafondens ram inrättades år 1969 ett system med särskilda dragningsrätter (SDR) i syfte att göra det möjligt att tillgodose de anslutna ländernas samlade behov av valutaressurser i den omfattning och takt som krävs för en kontinuerlig och stabil tillväxt i världsekonomin. Sverige anslöt sig till systemet (prop. 1968:150, BaU 66, rskr. 1968:414). Beslut om tilldelningar av särskilda dragningsrätter har hittills fattats vid två tillfällen. De avsåg perioderna 1970-1972 och 1979-1981. Mot bakgrund av att inte samtliga medlemsländer tilldelats SDR, huvudsakligen på grund av att det sedan den senaste tilldelningen anslutits ett antal nya medlemsländer, har det under senare år pågått diskussioner om att få till stånd en rättvisare fördelning av SDR mellan medlemsländerna. Ett förslag till en särskild engångstilldelning till samtliga medlemmar godkändes vid valutafondens årsmöte i oktober 1997. Förslaget innebär att olikheter i SDR-innehav mellan länder skall utjämnas till en viss proportion i förhållande till ländernas respektive kvot i valutafonden. Den föreslagna tilldelningen uppgår till 21,4 miljarder SDR. Förslaget innebär att summan av de totala tilldelade särskilda dragningsrätterna kommer att fördubblas. För att en sådan selektiv tilldelning skall kunna ske krävs en ändring av valutafondens stadga.

4 Höjning av Sveriges kvot i Internationella valutafonden

Regeringens förslag: Regeringen bemyndigas att öka Sveriges kvot i Internationella valutafonden med 781,5 miljoner SDR (särskilda dragningsrätter) (ca 8 300 miljoner kronor), vilket innebär en ökning med 48,4 procent. Riksbanken bemyndigas att betala det nödvändiga beloppet.

Skälen för regeringens förslag: De fortsatta betalningsbalans-rubbningarna i ett antal av valutafondens medlemsländer har aktualiserat behovet av att förstärka valutafondens permanenta resurser. Den pågående finansiella krisen i Asien, i vilken valutafonden kommit att spela en stor roll, har ytterligare understrukt behovet av att tillskjuta medel. Efter den senaste ökningen av valutafondens resurser har det skett en trendmässig ökning av efterfrågan på fondens resurser, inte minst på grund av det ökade antalet medlemmar. Den snabba ökningen av finansiella transaktioner i en allt mer globaliserad ekonomi talar vidare för att behovet av finansiering från valutafonden bland dess medlemsländer kommer att fortsätta att vara högt. Krisen på finans- och valutamarknaderna i Asien visar också vikten av att valutafonden har en adekvat finansiell beredskap för att kunna hantera eventuella framtida betalningskriser som skulle kunna ha återverkningar på det internationella monetära systemet i stort.

Den utlåning som valutafonden bedriver är kopplad till villkor av ekonomisk-politisk natur som bidrar till att låntagarländerna vidtar nödvändiga anpassningsåtgärder. Regeringen anser att denna s.k. konditionalitet är viktig i syfte att frambringa balans i låntagarländernas ekonomier och att valutafonden därmed spelar en viktig roll för att få till stånd bättre ekonomiska förhållanden bland medlemsländerna. Dessutom har valutafondens utlåning kommit att spela en nyckelroll i hanteringen av de internationella skuldproblemen. Övriga aktörer – andra multilaterala organisationer, de offentliga långivarna i den s.k. Paris-klubben och affärsbanker – är beredda att genomföra sina finansieringsåtaganden först efter det att valutafonden godkänt ett ekonomiskt program. Denna katalytiska funktion hos ett program som avtalats med valutafonden innebär således att finansiering från andra källor underlättas. Vi anser det viktigt att valutafonden inte tvingas ta över den finansieringsbörda som andra aktörer bör svara för.

Regeringen lägger vidare stor vikt vid att det iakttas försiktighet i valutafondens utlåning. Ett antal medlemsländer har betydande dröjsmål i sina återbetalningar till fonden. För att bibehålla förtroendet för valutafonden, såväl bland medlemsländerna vilkas valutor används i utlåningen, som bland andra långivare, har behovet av en sådan varsamhet aktualiserats. Vi anser därför att det är väsentligt att valutafondens ekonomiska program är starka nog att uppfylla det grundläggande kravet att

långtagarländernas bytesbalansunderskott skall vara finansieringsbara på medellång sikt så att länderna kan betala tillbaka sina lån i rätt tid.

Regeringen instämmer med riksbanksfullmäktige i att Sverige bör delta i den elfte kvothöjningen. En svensk medverkan bidrar till ett behövligt och angeläget tillskott till valutafondens ordinarie resurser. Då den svenska insatsen i fonden också bestämmer vår röstandel, skulle den föreslagna ökningen av kvoterna bidra till att öka denna något. Dessutom skulle den totala nordisk-baltiska röstandelen öka, vilket ökar förutsättningarna för att bibehålla den nordisk-baltiska valkretsen i valutafonden. Regeringen fäster stor vikt vid att Sveriges inflytande i valutafonden vidmakthålls.

De betalningar som krävs av Sverige i syfte att effektuera förslaget om kvothöjning fullgörs av Riksbanken. Vi vill upplysa om att dessa inbetalningar inte medför någon minskning av valutareserven. De utgör endast ett byte av reserver.

5 Ändring av valutafondens stadga

Regeringens förslag: Regeringen bemyndigas att för Sveriges del biträda en ändring av Internationella valutafondens stadga när det gäller en riktad engångstilldelning av särskilda dragningsrätter (SDR).

Skälen för regeringens förslag: Vid införandet av särskilda dragningsrätter år 1969 var tanken att de skulle komplettera de globala valutareserverna och i sinom tid utvecklas till en världsomspännande reservtillgång. Den starka utvecklingen av de internationella kapitalmarknaderna medförde dock att SDR inte kom att spela denna roll. Mot denna bakgrund har det sedan 1981 inte ansetts vara motiverat att tilldela ytterligare SDR.

Den kraftiga ökningen av antalet medlemsländer i valutafonden sedan den senaste tilldelningen har dock aktualiserat behovet av att få till stånd en jämnare fördelning av SDR bland fondens medlemmar. Detta sker främst genom att de nya medlemmarna tilldelas dragningsrätter till samma nivå i relation till medlemslandets kvot i valutafonden som de tidigare medlemmarna redan uppnått. Dessutom utjämnas smärre skillnader i tilldelningen av SDR mellan tidigare medlemmar. Vidare innebär den föreslagna stadgeändringen att framtida medlemsländer i valutafonden, om de så önskar, efter tillträdet tilldelas SDR upp till den gemensamma nivån på 29,3 procent av medlemsinsatserna. Samtliga dessa åtgärder syftar således till att åstadkomma att alla medlemsländer över tiden tilldelas lika mycket SDR, räknat som andel av medlemsinsatsen i valutafonden.

För att en tilldelning av SDR skall kunna genomföras kräver stadgan i sin nuvarande form att det finns ett globalt behov av tillskott till de befintliga internationella reserverna. Stadgan medger vidare endast en form av fördelning av tillskotten, nämligen att samtliga länder får lika

mycket, räknat som andel av medlemsinsatsen. Något globalt behov av likviditetstillskott finns för närvarande inte. Den aktuella SDR-tilldelningen föreslås bli selektiv, så tillvida att vissa medlemsländer vid detta tillfälle erhåller en större andel SDR i förhållande till sin medlemsinsats än andra. Därför krävs en ändring av fondens stadga i syfte att möjliggöra den föreslagna särskilda engångstilldelningen av SDR.

Regeringen instämmer med riksbanksfullmäktige att Sverige bör bifalla den fjärde ändringen av internationella valutafondens stadga i syfte att möjliggöra en engångstilldelning av SDR. Vi anser att rättviseskäl talar för att en utjämning sker avseende tilldelningen av SDR. Förslaget innebär också en långsiktig lösning på rättviseproblemet eftersom det även omfattar en ändring av stadgan för att framtida medlemmar skall kunna erhålla en särskild tilldelning. Vi delar riksbanksfullmäktiges bedömning att den föreslagna tilldelningen inte kommer att medföra ett högre inflationstryck i den globala ekonomin. Denna bedömning underbyggs av det faktum att den föreslagna tilldelningen endast motsvarar ca 2 procent av världens totala reserver.

För de länder, oftast fattiga utvecklingsländer, som är mer eller mindre utestängda från de internationella kapitalmarknaderna utgör också en tilldelning av SDR i många fall ett välbehövligt tillskott av kapital.

16 april 1998

Regeringen
Finansdepartementet

Höjning av Sveriges kapitalandel i Internationella valutafonden samt en särskild engångstilldelning av särskilda dragningsrätter

---

1 Sammanfattning

Internationella valutafonden slutförde i januari 1998 den elfte allmänna översynen av medlemsländernas kapitalinsatser eller de s.k. kvoterna. Denna översyn resulterade i ett förslag om att höja den totala summan av medlemsländernas kapitalinsatser med 45 procent från 146 miljarder SDR¹ till 212 miljarder SDR, vilket motsvarar en höjning från cirka 1 543 miljarder SEK till 2 240 miljarder SEK. För Sveriges del innebär förslaget att kvoten höjs från 1 614 miljoner SDR till 2 395,5 miljoner SDR, vilket motsvarar en ökning från cirka 17 miljarder SEK till cirka 25,3 miljarder SEK. Sveriges andel av det totala kapitalet ökar därmed från 1,104 till 1,130 procent.

I samband med IMF:s och Världsbankens årsmöten i Hongkong i september 1997 uppnåddes en principöverenskommelse om kvot-översynen i IMF:s exekutivstyrelse. Fondens styrelse² har därefter med erforderlig majoritet³ godkänt resolutionsförslaget. Förslaget träder ikraft då minst 85 procent av medlemsländerna lämnat sitt formella godkännande av förslaget samt inbetalat kvothöjningen.

Vidare lade IMF:s exekutivstyrelse fram ett förslag om en fjärde stadgeändring för att möjliggöra en särskild engångstilldelning av SDR för fondens samtliga medlemmar. Denna engångstilldelning avser att utjämna medlemsländernas proportionella andel av SDR till 29,3 procent av kvoten. Engångstilldelningen, på totalt 21,4 miljarder SDR, innebär en fördubbling av den befintliga mängden SDR. För Sveriges vidkommande innebär förslaget att Riksbanken tilldelas 226 631 831 SDR.

Förslaget godkändes av styrelsen och har nu lämnats till medlemsländerna för ett formellt godkännande. Förslaget träder ikraft då minst 85 procent av medlemsländerna godkänt förslaget.

---

¹ Särskilda dragningsrätter (SDR) är IMF:s beräkningsenhet och tas fram genom ett vägt index av G5-ländernas valutor (39% USD, 21% DEM, 18% JPY, 11% FRF, 11% GBP). En SDR uppgick den 30 mars 1998 till 10,5662 kronor.

² Riksbankschefen är Sveriges representant i fondens styrelse (Board of Governors)

³ 85 procent av röststyrkan gäller även på övriga ställen där detta omnämns

I följande avsnitt behandlas resultatet av den elfte kvotöversynen såväl generellt som med avseende på effekterna för den svenska insatsen i Internationella valutafonden. I det därpå följande avsnittet behandlas den fjärde stadgeändringen. Avslutningsvis föreslår fullmäktige i Riksbanken att riksdagens bemyndigande begärs:

- för ett svenskt godkännande av den föreslagna höjningen av Sveriges kvot
- för Riksbanken att erlagga för kvothöjningen erforderligt belopp
- för ett svenskt godkännande av den fjärde stadgeändringen.

2 Förslag om höjning av kvoterna i Internationella valutafonden

Sverige är sedan 1951 medlem i Internationella valutafonden. Vid medlemsinträdet fastställdes Sveriges kvot till 100 miljoner USD, vilket tillskötts av Riksbanken i enlighet med riksdagens bemyndigande. Enligt fondstadgan skall IMF minst vart femte år göra en allmän översyn av medlemsländernas kvoter och om giltigt skäl finns, skall en höjning av kvoterna föreslås. Den senaste kvothöjningen ägde rum 1990 och byggde då på den nionde allmänna översynen av kvoterna. Den tionde allmänna översynen avslutades i början på 1995 utan någon rekommendation om att höja kvoterna.

Kvotöversyn Total kvothöjning		Sveriges kvot	Proposition
Sveriges medlemsinträde		100 miljoner USD	Prop. 1950:89
1:a översynen	Ingen kvothöjning		
2:a översynen	Ingen kvothöjning		
1958/59	60,7 %	150 miljoner USD	Prop. 1959:126
3:e översynen	Ingen kvothöjning		
4:e översynen	30,7 %	225 miljoner USD	Prop. 1565:122
5:e översynen	35,4 %	325 miljoner USD	Prop. 1970:95
6:e översynen	33,6 %	450 miljoner SDR ⁴	Prop. 1976/77:86
7:e översynen	50,9 %	675 miljoner SDR	Prop. 1978/79:158
8:e översynen	47,5 %	1 064,3 miljoner SDR	Prop. 1983/84:21
9:e översynen	50,0 %	1 614,0 miljoner SDR	Prop. 1990/91:9
10:e översynen	Ingen kvothöjning		
11:e översynen	45 %	2 395,5 miljoner SDR	

Vid Interimskommitténs möte i Hongkong 1997 nåddes en principöverenskommelse i IMF:s exekutivstyrelse om att rekommendera en total

⁴ Valutafonden beslutade 1972 att kvoterna skall uttryckas i SDR istället för USD.

kvotshöjning på 45 procent. Med utgångspunkt i Interimskommitténs möte utarbetade IMF:s exekutivstyrelse en rapport om den elfte allmänna kvotöversynen. Till rapporten bilades ett förslag till resolution, vilken bifogas i översättning (bilaga 1).

Resolutionsförslaget antogs med erforderlig majoritet av IMF:s styrelse i januari 1998. Riksbankschefen, som är Sveriges representant i IMF:s styrelse, tillstyrkte förslaget. För att kvotshöjningen skall träda i kraft krävs att sammantaget 85 procent av medlemsländerna har inbetalat det aktuella beloppet, samt att minst 85 procent av medlemsländerna har meddelat fonden sitt formella godkännande. Enligt resolutionen skall ett formellt godkännande lämnas till IMF senast den 23 januari 1999.

Syftet med allmänna översyner är att försäkra att Internationella valutafonden har tillräckliga resurser för sin verksamhet. Dessutom görs vid allmänna översyner en justering för att medlemsländernas kvoter⁵ bättre ska avspegla ländernas relativa ekonomiska styrka. Den totala höjningen på 45 procent är därför uppdelad i en generell höjning, en selektiv höjning samt en ad hoc-höjning för ett fåtal länder.

För Sveriges vidkommande innebär det aktuella förslaget att den nuvarande kvoten på 1 614 miljoner SDR ökas med 781,5 miljoner SDR, dvs. med 48,4 procent, till 2 395,5 miljoner SDR. Detta motsvarar en ökning från cirka 17 miljarder SEK till cirka 25,3 miljarder SEK. Sveriges andel av medlemsländernas totala kapitalinsatser ökar därmed från 1,104 procent till 1,130 procent.

Beträffande inbetalningen av den föreslagna kvotshöjningen gäller att 25 procent skall betalas i SDR eller valuta specificerad av fonden och resterande 75 procent i nationell valuta. Överenskommelsen om att en fjärdedel av kvotshöjningen skall inbetalas i SDR eller valuta specificerad av fonden, grundas på bestämmelserna i fondstadgans artikel III.3a. Det bör i detta sammanhang framhållas att fondens användning av den svenska insatsen (dvs. utnyttjande av svenska kronor för finansiering av medlems dragning) inte innebär att Riksbankens reserver minskas utan endast medför ett byte av reserver.

3 Fullmäktiges synpunkter

Internationella valutafonden (IMF) är ett monetärt internationellt kooperativ, där varje medlemsland bidrar med en kapitalinsats. Kapitalinsatsen, även kallad kvoten, bildar en fond av valutor, från vilken medlemmar med betalningsbalansproblem kan låna. De övergripande målen för verksamheten är att verka för en god och balanserad ekonomisk tillväxt, ökad internationell handel och ett stabilt finansiellt system.

---

⁵ Ett medlemslands kvot bestäms genom att man tar hänsyn till ett antal ekonomiska variabler såsom BNP, valutareserver samt fluktuationer i utrikeshandeln.

En av IMF:s huvuduppgifter är att ge temporärt stöd till medlemsländer med betalningsbalanssvårigheter för att underlätta den ekonomiska anpassning som krävs och minska risken att restriktiva åtgärder mot handel och betalningar införs. Detta betalningsbalansstöd finansieras primärt genom utnyttjande av fondens ordinarie resurser, dvs. medlemsländernas kapitalinsatser.

Under senare år har valutafonden tillhandahållit betalningsbalansfinansiering i betydande omfattning. Den senaste femårsperioden kännetecknas av en trendmässigt ökad efterfrågan på fondens resurser. Utlåningen under 1990-talet har kännetecknats av en hög koncentration till några få stora låntagare, medan utlåningen under 1980-talet var mer differentierad. Under 1990-talet har stora delar av IMF:s resurser tagits i anspråk, utlösta av plötsliga betalningsbalansproblem grundade på trovärdighetsproblem och snabba kapitalutflöden. 1997 var ett exceptionellt år, då krisen i Sydostasien medförde stora påfrestningar på fondens finansiella ställning. IMF:s utlånade samt utlovade resurser ökade från 51 miljarder SDR till 70 miljarder SDR mellan 1996 och 1997. Detta innebär att fondens nuvarande disponibla resurser uppgår till endast 23 miljarder SDR. Prognoser inom IMF talar för ett fortsatt högt utnyttjande av resurserna under de närmaste åren.

Sverige har i internationella sammanhang arbetat för en förstärkning av fondens permanenta resurser och fullmäktige anser det vara av betydelse att IMF är välkapitaliserat för att framgent kunna möta medlemsländernas lånebehov.

Som ett komplement till de ordinarie resurserna kan IMF låna medel från industriländer inom ramen för de s.k. generella lånearrangemangen (GAB)⁶. Under GAB har ett antal industriländer, däribland Sverige, åtagit sig att i vissa situationer förstärka IMF:s ordinarie resurser. Det råder dock stor enighet bland medlemsländerna om att IMF:s utlåning normalt skall baseras på de egna resurserna och att upplåning endast skall ske vid systemkriser eller vid en drastisk uppgång i efterfrågan på fondens resurser.

Under förutsättning att alla medlemmar godkänner den föreslagna kvothöjningen kommer den svenska relativa röstandelen att öka från 1,104 procent till 1,130 procent. Den nordiska och baltiska valkretsen får en total höjning av den gemensamma röstandelen från 3,48 procent till 3,57 procent. De nordiska och baltiska ländernas sammanlagda röststyrka kommer därmed även framgent att garantera en gemensam representant i valutafondens exekutivstyrelse.

Om riksdagen lämnar sitt bemyndigande är Riksbanken beredd att till valutafonden erlægga ett belopp motsvarande 781,5 miljoner SDR enligt den angivna betalningsordningen. Med hänsyn till att det är fråga om

---

⁶ Ratificeringen om New Arrangements to Borrow (NAB) är ej slutförd.

förvaltning av monetära reserver anser sig fullmäktige ej behöva begära garanti för täckning av eventuella förluster.

4 Förslag om en fjärde ändring av fondens stadga för att möjliggöra en särskild engångstilldelning av särskilda dragningsrätter

År 1969 upprättades inom valutafondens ram ett system med särskilda dragningsrätter (SDR), som även Sverige anslöt sig till. Syftet var att göra det möjligt att tillgodose de anslutna ländernas samlade behov av valutatillgångar i den omfattning och takt som krävdes för en kontinuerlig och stabil tillväxt i världsekonomin. SDR var avsedda att hållas av medlemsländernas centralbanker som en del av de officiella reserverna för att vid betalningsbalansbehov konverteras till annan valuta via Internationella valutafonden.

SDR skapas genom att permanenta skuldposter införs i centralbankernas balanser jämsides med ett motsvarande räntebärande tillgodohavande i SDR som inkluderas i centralbankernas valutareserver. Kontotillgodohavandet tilldelas utan någon reell motprestation. Däremot måste det föreligga ett långsiktigt globalt behov av att komplettera befintliga reserver⁷. SDR-tilldelningar beslutas av valutafondens styrelse, vilket hittills har skett i två omgångar (1970-72 och 1979-81) till ett sammantaget belopp av 21,4 miljarder SDR. Sveriges kumulativa tilldelning uppgår till cirka 246,5 miljoner SDR.

IMF garanterar att alla som har tilldelats SDR kan använda sin SDR-behållning i transaktioner för att erhålla annan utländsk valuta i ett antal stipulerade fall. Systemet bygger på att deltagarna ömsesidigt förpliktat sig att ställa valuta till varandras disposition i utbyte mot SDR. Länder med stark betalningsbalans har åtagit sig att på begäran ta emot SDR och tillhandahålla motsvarande valutabelopp till övriga deltagare. Flera centralbanker har även frivilliga avtal med IMF om att de agerar motpart i SDR-transaktioner. IMF agerar som intermediär för dessa transaktioner mellan medlemsländer.

Antalet medlemmar i IMF har ökat avsevärt sedan den senaste SDR-tilldelningen 1981 och 38 medlemsländer har inte tilldelats några SDR. För att möjliggöra för fondens samtliga medlemmar att delta i systemet för särskilda dragningsrätter lade exekutivstyrelsen fram ett förslag om en stadgeändring för att möjliggöra en särskild engångstilldelning av SDR. Förslaget innebär att olikheter i SDR-innehav mellan länder ska utjämnas så att medlemsländernas proportionella andel av SDR kommer att uppgå

---

⁷ Articles of Agreement, Artikel XVIII, 1a

till 29,3 procent av kvoten⁸. För Sveriges vidkommande innebär förslaget att Riksbanken tilldelas 226 631 831 SDR.

Förslaget omfattar även en ändring av stadgan för att framtida medlemmar ska kunna erhålla en särskild tilldelning. Ett land som ingår i medlemskap i fonden och vill delta i SDR-systemet efter den 19 september 1997 kommer att erhålla en särskild tilldelning av SDR baserad på en teoretisk kvot enligt kvotfördelningen vid den nionde allmänna kvotöversynen.

Den nya stadgeändringen kommer inte att påverka fondens möjligheter att tilldela SDR vid ett långsiktigt globalt behov av att komplettera befintliga reserver såsom den nuvarande fondstadgan föreskriver.

Till förslaget har bilagts ett förslag till resolution, vilket bifogas i översättning (bilaga 2). Resolutionsförslaget antogs med tillräcklig majoritet av IMF:s styrelse vid dess årsmöte i oktober 1997, varvid riksbankschefen tillstyrkte förslaget.

5 Fullmäktiges synpunkter

I syfte att främja en balanserad tillväxt i världshandeln skall valutafonden verka för stabilitet i det internationella monetära systemet. När de första SDR-tilldelningarna beslutades (1969) baserades detta på en farhåga att de globala reserverna var eller riskerade att bli otillräckliga vilket hämmade handeln och den ekonomiska tillväxten. I och med öppnandet av de internationella kreditmarknaderna blev reservbrist inget problem för kreditvärdiga länder och därmed ej längre ett globalt problem. Enligt IMF:s stadga krävs ett långsiktigt globalt behov av att komplettera befintliga reserver för att nya SDR-tilldelningar skall komma till stånd. I och med att ett sådant behov ej längre förelåg, upphörde SDR-tilldelningarna efter 1981 även om själva SDR-systemet fortsatte att fungera.

Alltjämt finns det dock länder som saknar internationell kreditvärdighet och därför inte kan låna på de internationella kapitalmarknaderna. Även länder som idag är kreditvärdiga kan tappa denna ställning och utestängas från internationell långivning. Dessa länder kan behöva utnyttja SDR under en övergångsperiod för att finansiera nödvändig import och andra betalningar.

Mot bakgrund av den idag mycket goda tillgången på internationell likviditet är inte kriteriet om reservbrist för nya SDR-tilldelningar uppfyllt. Å andra sidan finns knappast någon risk att den föreslagna

---

⁸ För deltagare med betalningsdröjsmål gentemot fonden, skall tilldelningen av särskilda dragningsrätter hållas på ett depositionskonto och frigöras till deltagare i SDR-systemet då betalningsdröjsmålen är återbetalda.

SDR-tilldelningen på 21,4 miljarder SDR skall få signifikanta effekter på inflationen, eftersom detta belopp endast utgör ca 2% av världens samlade valutareserver.

Bland IMF:s medlemmar har det funnits betydande svårigheter att mobilisera ett brett stöd för en ny tilldelning av SDR då den föreslagna SDR-tilldelningen inte primärt kan motiveras av ett långsiktigt globalt behov som föreskrivs i fondens stadgar. Däremot kan den motiveras av rättviseskäl. Genom IMF-styrelsens förslag får alla länder lika stor andel SDR i förhållande till sin kvot. Rättvisespekten berör dock inte enbart nya medlemmar, utan även medlemmar som inte har deltagit i samtliga SDR-tilldelningar liksom medlemmar som har deltagit i samtliga SDR-tilldelningar men vars relativa andel av kvoterna i fonden förändrats. Dessutom är det en fördel att förslaget innehåller en långsiktig lösning på rättviseproblemet som tillåter nya medlemmar att delta i SDR-systemet i samma utsträckning som äldre fondmedlemmar.

När nu IMF önskar få till stånd en SDR-tilldelning för att utjämna SDR-innehaven hos medlemsländerna i förhållande till deras kapitalinsatser krävs därför en stadgeändring. Stadgeändringen innebär inte att den ursprungliga möjligheten att besluta om SDR-tilldelningar, motiverade av ett långsiktigt globalt behov av tillskottsreserver, har upphört. Dock kan hävdas att det för överskådlig tid inte ser ut att kunna motiveras nya tilldelningar på denna grund. Det nu föreliggande förslaget är därför praktiskt, eftersom det åstadkommer rättvisa i tilldelningarna mellan befintliga medlemsländer samt även möjliggör rättvisa för tillkommande medlemsländer genom en särskild klausul. Ej heller utestängs länder som f.n. har betalningsdröjsmål gentemot IMF. För dessa gäller att SDR-tilldelningen deponeras hos fonden tills betalningsdröjsmålen mot fonden klarerats.

Om denna stadgeändring beslutas och nya SDR-tilldelningar sker såsom föreslagits har man därmed till utan direkta kostnader löst ett internationellt monetärt problem som under många år har diskuterats och lett till meningsskiljaktigheter mellan olika länder.

6 Hemställan

Med åberopande av vad som anförts får fullmäktige i Riksbanken hemställa att regeringen måtte utverka

dels riksdagens godkännande av en ökning av den svenska kvoten i Internationella valutafonden från 1 614 miljoner SDR till 2 395,5 miljoner SDR samt riksdagens bemyndigande för Riksbanken att erlagga erforderligt insatsbelopp,

dels begära riksdagens bemyndigande att godkänna den föreslagna fjärde ändringen av Internationella valutafondens stadgar avseende en engångstilldelning av SDR.

På fullmäktiges vägnar:

Kjell-Olof Feldt

Kerstin Alm

HÖJNING AV FONDMEDELMARNAS KVOTER – ELFTE
ALLMÄNNA ÖVERSYPEN

Exekutivstyrelsen har förelagt styrelsen en rapport med titeln ”Höjning av IMF-medlemmarnas kvoter – elfte allmänna översynen” som innehåller rekommendationer om höjningar av de enskilda fondmedlemmarnas kvoter.

Exekutivstyrelsen har rekommenderat styrelsen att, genom röstning utan sammanträde enligt paragraf 13 i fondens procedurregler, anta följande resolution, som innehåller förslag om höjningar av fondmedlemmarnas kvoter till följd av den elfte allmänna kvotöversynen och avhandlar vissa därmed sammanhängande frågor.

Styrelsen beslutar därför härmed att:

1. Internationella valutafonden föreslår, i enlighet med bestämmelserna i denna resolution, att fondmedlemmarnas respektive kvoter skall höjas till de belopp som anges i anslutning till deras namn i underbilagan till denna resolution.
2. En medlems kvothöjning i enlighet med förslaget i denna resolution skall inte träda i kraft om inte medlemmen har meddelat fonden sitt godkännande till höjningen senast den dag som föreskrivs i enlighet med 4 nedan samt har inbetalat hela kvothöjningen inom den tidsram som föreskrivs i enlighet med 5 nedan. Medlem med betalningsdröjsmål beträffande återköp, räntor eller avgifter till det allmänna resurskontot får dock inte godkänna eller inbetala sin kvothöjning innan den till fullo har reglerat dessa förpliktelser.
3. Ingen kvothöjning skall träda i kraft före den dag då fonden lagt fast att medlemmar med minst 85 procent av de sammanlagda kvoterna den 23 december 1997 har godkänt höjningen av sina kvoter.
4. Meddelanden i enlighet med 2 ovan skall lämnas av en vederbörligen bemyndigad tjänsteman i respektive medlemsland och skall vara fonda tillhanda före kl. 18.00, Washington tid, den 29 januari 1999. Exekutivstyrelsen kan dock besluta om förlängning av denna tidsfrist.

5. Varje medlem skall till fonden inbetala höjningen av sin kvot inom 30 dagar efter den senare av
  - a) den dag den meddelar fonden sitt godkännande; eller
  - b) den dag fonden fattat beslut enligt 3 ovan; exekutivstyrelsen kan dock besluta om förlängning av denna tidsfrist.

6. När exekutivstyrelsen beslutar att förlänga tidsfristen för godkännande eller inbetalning av kvothöjningen skall den särskilt beakta situationen för de medlemmar som fortfarande önskar godkänna eller inbetala sin kvothöjning. Detta inbegriper medlemmar som har långvariga betalningsdröjsmål till det allmänna resurskontot på grund av försenade återköp, räntor och avgifter och som av exekutivstyrelsen bedöms samarbeta med fonden för att reglera dessa förpliktelser.

7. För medlemmar som ännu inte har godkänt sin kvothöjning enligt den nionde allmänna översynen, skall tidsfristen för godkännande av höjningen utsträckas till den dag som beslutats enligt 3 ovan. För medlemmar som inte har inbetalat sin kvothöjning enligt den nionde allmänna översynen, skall tidsfristen för inbetalning av denna utsträckas till 30 dagar efter den dag som har beslutats under 3 ovan.

8. Varje medlem skall inbetala 25 procent av sin kvothöjning antingen i särskilda dragningsrätter eller i andra medlemmars valutor, vilka med dessa medlemmars medgivande har angivits av fonden, eller i en kombination av särskilda dragningsrätter och sådana valutor. Återstoden skall inbetalas av medlemmen i dess egen valuta.

Föreslagen kvot
(Miljoner SDR)

Prop. 1997/98:162
Underbilaga till
riksbanksfullmäktiges
skrivelse

1.	Afghanistan	161,9
2.	Albanien	48,7
3.	Algeriet	1 254,7
4.	Angola	286,3
5.	Antigua och Barbuda	13,5
6.	Argentina	2 117,1
7.	Armenien	92,0
8.	Australien	3 236,4
9.	Österrike	1 872,3
10.	Azerbajdzjan	160,9
11.	Bahamas	130,3
12.	Bahrain	135,0
13.	Bangladesh	533,3
14.	Barbados	67,5
15.	Vitryssland	386,4
16.	Belgien	4 605,2
17.	Belize	18,8
18.	Benin	61,9
19.	Bhutan	6,3
20.	Bolivia	171,5
21.	Bosnien och Hercegovina	169,1
22.	Botswana	63,0
23.	Brasilien	3 036,1
24.	Brunei	215,2
25.	Bulgarien	640,2
26.	Burkina Faso	60,2
27.	Burundi	77,0
28.	Kambodja	87,5
29.	Kamerun	185,7
30.	Kanada	6 369,2
31.	Kap Verde	9,6
32.	Centralafrikanska republiken	55,7
33.	Tchad	56,0
34.	Chile	856,1
35.	Kina	4 687,2
36.	Colombia	774,0
37.	Komorererna	8,9
38.	Dem. Republiken Kongo	533,0
39.	Kongo	84,6
40.	Costa Rica	164,1
41.	Elfenbenskusten	325,2
42.	Kroatien	365,1
43.	Cypern	139,6
44.	Tjeckien	819,3
45.	Danmark	1 642,8
46.	Djibouti	15,9
47.	Dominica	8,2

			Prop. 1997/98:162
48.	Dominikanska republiken	218,9	Underbilaga till
49.	Ecuador	302,3	riksbanksfullmäktiges
50.	Egypten	943,7	skrivelse
51.	El Salvador	171,3	
52.	Ekvatorialguinea	32,6	
53.	Eritrea	15,9	
54.	Estland	65,2	
55.	Etiopien	133,7	
56.	Fiji	70,3	
57.	Finland	1 263,8	
58.	Frankrike	10 738,5	
59.	Jugoslavien(Serbien-Montenegro) ¹	467,7	
60.	Gabon	154,3	
61.	Gambia	31,1	
62.	Georgien	150,3	
63.	Tyskland	13 008,2	
64.	Ghana	369,0	
65.	Grekland	823,0	
66.	Grenada	11,7	
67.	Guatemala	210,2	
68.	Guinea	107,1	
69.	Guinea-Bissau	14,2	
70.	Guyana	90,9	
71.	Haiti	81,9	
72.	Honduras	129,5	
73.	Ungern	1 038,4	
74.	Island	117,6	
75.	Indien	4 158,2	
76.	Indonesien	2 079,3	
77.	Iran	1 497,2	
78.	Irak	1 188,4	
79.	Irland	838,4	
80.	Israel	928,2	
81.	Italien	7 055,5	
82.	Jamaica	273,5	
83.	Japan	13 312,8	
84.	Jordanien	170,5	
85.	Kazakstan	365,7	
86.	Kenya	271,4	
87.	Kiribati	5,6	
88.	Sydkorea	1 633,6	
89.	Kuwait	1 381,1	
90.	Kirgizistan	88,8	
91.	Laos	52,9	
92.	Lettland	126,8	
93.	Libanon	203,0	
94.	Lesotho	34,9	
95.	Liberia	129,2	
96.	Libyen	1 123,7	

145.	Singapore	862,5	Prop. 1997/98:162 Underbilaga till riksbanksfullmäktiges skrivelse
146.	Slovakien	357,5	
147.	Slovenien	231,7	
148.	Salomonöarna	10,4	
149.	Somalia	81,7	
150.	Sydafrika	1 868,5	
151.	Spanien	3 048,9	
152.	Sri Lanka	413,4	
153.	St. Kitts och Nevis	8,9	
154.	St. Lucia	15,3	
155.	St. Vincent	8,3	
156.	Sudan	315,1	
157.	Surinam	92,1	
158.	Swaziland	50,7	
159.	Sverige	2 395,5	
160.	Schweiz	3 458,5	
161.	Syrien	293,6	
162.	Tadzjikistan	87,0	
163.	Tanzania	198,9	
164.	Thailand	1 081,9	
165.	Togo	73,4	
166.	Tonga	6,9	
167.	Trinidad och Tobago	335,6	
168.	Tunisien	286,5	
169.	Turkiet	964,0	
170.	Turkmenistan	75,2	
171.	Uganda	180,5	
172.	Ukraina	1 372,0	
173.	Förenade Arabemiraten	611,7	
174.	Förenade Kungariket	10 738,5	
175.	USA	37 149,3	
176.	Uruguay	306,5	
177.	Uzbekistan	275,6	
178.	Vanuatu	17,0	
179.	Venezuela	2 659,1	
180.	Vietnam	329,1	
181.	Yemen	243,5	
182.	Zambia	489,1	
183.	Zimbabwe	353,4	
	Totalt för samtliga medlemmar	210 943	

1. Enligt exekutivstyrelsens beslut nr. 10237-(92/150) antagen den 14 december 1992 skall Jugoslavien(Serbien-Montenegro) överta forna Jugoslaviens medlemskap

STYRELSERESOLUTION NR 52-4

SÄRSKILD ENGÅNGSTILLDELNING AV SDR -- FÖRESLAGEN
FJÄRDE ÄNDRING AV INTERNATIONELLA VALUTAFONDENS
STADGAR

Styrelsens interimskommitté har anmodat exekutivstyrelsen att föreslå en ändring av Internationella valutafondens stadgar för att möjliggöra en särskild engångstilldelning av SDR, som medger att alla deltagare i systemet för särskilda dragningsrätter erhåller en rättvis andel av de sammanlagda SDR-tilldelningarna.

Exekutivstyrelsen har föreslagit en sådan ändring och utarbetat en rapport härom.

Styrelsen beslutar därför med beaktande av den nämnda rapporten att:

1. Ändringsförslagen(föreslagen fjärde stadgeändring), som bifogas denna resolution och som skall inlemmas i Internationella valutafondens stadgar, godkänns.
2. Fondens sekretariat anmodas att tillfråga fondens alla medlemmar genom cirkulärbrev, telegram eller andra snabba kommunikationssätt, om huruvida de, i enlighet med bestämmelsen i artikel XXVIII i stadgarna, godkänner den föreslagna stadgeändringen.
3. Cirkulärbrevet, telegrammet eller den övriga form av meddelande som skall tillställas alla medlemmar i enlighet med 2 ovan, skall ange att den föreslagna fjärde stadgeändringen träder i kraft för alla medlemmar från och med den dag då fonden, genom formellt meddelande till alla medlemmar, bekräftar att tre femtedelar av medlemmarna, med 85 procent av det totala röstetalet har godkänt ändringarna.

FÖRESLAGEN FJÄRDE ÄNDRING AV INTERNATIONELLA VALUTAFONDENS STADGAR

Prop. 1997/98:162
Bilaga 2 till
riksbanksfullmäktiges
skrivelse

De regeringar, på vars vägnar föreliggande stadgar undertecknas, avtalar som följer:

1. Artikel XV, paragraf 1, skall ändras och skall lyda enligt följande:

(a) För att möta behovet, när det uppstår, av en utökning av befintliga reservtillgångar, bemyndigas fonden att tilldela särskilda dragningsrätter, i enlighet med bestämmelsen i artikel XVIII, till medlemmar som deltar i systemet för särskilda dragningsrätter.

(b) Dessutom skall fonden tilldela särskilda dragningsrätter till medlemmar som deltar i systemet för särskilda dragningsrätter i enlighet med bestämmelsen i bilaga M.

2. En ny bilaga M med följande lydelse skall tillföras stadgarna:

BILAGA M

Särskild engångstilldelning av särskilda dragningsrätter

1. Med förbehåll för 4 nedan skall varje medlem som deltar i SDR-systemet per den 19 september 1997 på den trettionde dagen efter det att den fjärde stadgeändringen trätt i kraft, erhålla en tilldelning av särskilda dragningsrätter till ett belopp som medför att dess sammanlagda nettotilldelning av särskilda dragningsrätter uppgår till 29,315788813 procent av dess kvot per den 19 september 1997. Men för deltagare vars kvoter inte har justerats enligt förslaget i styrelsens resolution nr 45-2, skall beräkningarna dock grundas på de kvoter som föreslagits i nämnda resolution.
2. (a) Med förbehåll för 4 nedan skall varje land som blir medlem i systemet för särskilda dragningsrätter efter den 19 september 1997, men inom tre månader efter det att landet ifråga blev medlem av fonden, tilldelas särskilda dragningsrätter till ett belopp som beräknas i

enlighet med (b) och (c) nedan på den trettionde dagen efter den senare av: (i) den dag som den nya medlemmen blir deltagare i systemet med särskilda dragningsrätter, eller (ii) den dag som den fjärde stadgeändringen träder i kraft.

(b) Vad gäller 2 (a) ovan, skall varje deltagare erhålla ett belopp av särskilda dragningsrätter som medför att deltagarens sammanlagda nettotilldelning uppgår till 29,315788813 procent av dess kvot den dag medlemmen blir deltagare i systemet för särskilda dragningsrätter, beräknat enligt följande:

(i) för det första, genom att multiplicera 29,315788813 procent med förhållandet mellan den totala kvotsumman, enligt beräkningen under 1 ovan för de medlemmar som beskrivs i (c) nedan, och dessa medlemmars totala kvotsumma den dag respektive medlem blev deltagare i systemet för särskilda dragningsrätter, och

(ii) för det andra, genom att multiplicera produkten av (i) ovan med förhållandet mellan totalsumman för de sammanlagda nettotilldelningarna av särskilda dragningsrätter som de deltagare som beskrivs i (c) nedan erhållit, enligt Artikel XVIII den dag respektive medlem blev deltagare i systemet med särskilda dragningsrätter, plus de tilldelningar dessa deltagare erhållit under 1 ovan, och totalsumman av de sammanlagda nettotilldelningar av särskilda dragningsrätter som sådana deltagare erhållit enligt Artikel XVIII per den 19 september 1997, plus de tilldelningar sådana deltagare erhållit enligt 1 ovan.

(c) Vad gäller de beräkningar som skall göras enligt (b) ovan, skall deltagare i systemet för särskilda dragningsrätter vara de medlemmar som var deltagare per den 19 september 1997 och som (i) fortsätter att vara deltagare i systemet för särskilda dragningsrätter per den dag respektive medlem blir deltagare i systemet för särskilda dragningsrätter och (ii) fått del av fondens alla tilldelningar efter den 19 september 1997.

3. (a) Med förbehåll för 4 nedan skall Federala Republiken Serbien-Montenegro, om landet efterträder den tidigare Socialistiska Federala Republiken Jugoslavien som medlem av fonden och som deltagare i systemet med särskilda dragningsrätter i enlighet med villkoren i exekutivstyrelsens beslut nr 10237-(92/150) vilket antogs den 14

december 1992, erhålla en tilldelning av särskilda dragningsrätter till ett belopp som beräknas enligt (b) nedan på den trettionde dagen efter den senare av : (i) den dag då Federala Republiken Serbien-Montenegro övertar medlemskapet i fonden och deltagandet i systemet för särskilda dragningsrätter i enlighet med villkoren i exekutivstyrelsens beslut nr 10237-(92/150), eller (ii) den dag då den fjärde stadgeändringen träder i kraft.

(b) Vad gäller (a) ovan skall Federala Republiken Serbien-Montenegro erhålla ett belopp av särskilda dragningsrätter som medför att dess sammanlagda nettotilldelning uppgår till 29,315788813 procent av den föreslagna kvoten enligt 3(c) i exekutivstyrelsens beslut nr 10237-(92/150), beräknat i enlighet med 2(b)(ii) och (c) ovan per den dag då Federala Republiken Serbien-Montenegro uppfyller villkoren för en tilldelning enligt (a) ovan.

4. Fonden skall inte tilldela särskilda dragningsrätter enligt denna bilaga till de deltagare som skriftligen före tilldelningsdagen har anmält till fonden att de inte önskar erhålla en tilldelning.
5. (a) Om en deltagare inte har uppfyllt sina betalningsskyldigheter gentemot fonden, när tilldelning sker enligt 1, 2 eller 3 ovan, skall de tilldelade särskilda dragningsrätter deponeras och hållas på ett depositionskonto inom systemet för särskilda dragningsrätter och skall göras tillgängliga för deltagaren när denna fullgjort sina betalningsskyldigheter gentemot fonden.

(b) Särskilda dragningsrätter som hålls på ett depositionskonto skall inte vara tillgängliga för användning och skall inte ingå i några beräkningar av tilldelningar eller innehav av särskilda dragningsrätter enligt stadgan, utom vad gäller beräkningar enligt denna bilaga. Om särskilda dragningsrätter som tilldelats en deltagare hålls på ett depositionskonto när deltagaren avslutar sitt deltagande i systemet för särskilda dragningsrätter eller när beslut fattas om att avveckla systemet för särskilda dragningsrätter, skall sådana särskilda dragningsrätter annulleras.

(c) Vad gäller denna paragraf, utgörs betalningsdröjsmål av förfallna återköp från och avgifter till det allmänna resurskontot, förfallna amorteringar och räntebetalningar på lån till det särskilda utbetalningskontot, förfallna räntor och avgifter till systemet för särskilda dragningsrätter samt förfallna skulder till fonden i egenskap av förvaltare.

(d) Med undantag för bestämmelserna i denna paragraf skall principen om åtskillnad mellan det generella kontot och systemet för särskilda dragningsrätter samt de särskilda dragningsrätternas ovillkorliga ställning som reservtillgångar bibehållas.

FINANSDEPARTEMENTET

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 14 maj 1998

Närvarande: statsministern Persson, ordförande, och statsråden Freivalds, Hjelm-Wallén, Schori, von Sydow, Uusman, Åsbrink, Östros, Johansson, Åhnberg, Winberg, Messing, Ulvskog, Pagrotsky, Andersson, Engqvist, Lindh

Föredragande: statsrådet Åsbrink

Regeringen beslutar proposition 1997/98:162 Höjning av Sveriges kvot i Internationella valutafonden, m.m.